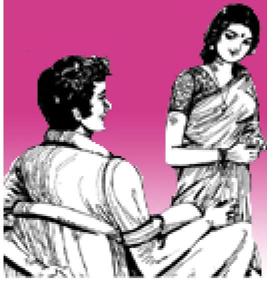

నిదురించే తోటలోకి

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

సరోజని వాకిట్లో కూర్చుంది.

ఎక్కడ కూర్చున్నా ఒకటే!

లోకమంతా శూన్యంగా అనిపిస్తుంది. దేనికోసం ఎదురు చూడాలి? ఎంతసేపు చూస్తే ఏం ఒరుగుతుంది. ఒకప్పుడు పళ్ళికిలించుకుంటూ కనకారావు దూరం నుంచి రావడం చూసి మనసు పురివిప్పి ఆడేది. చేతిలో అరడజను అరటి పళ్ళో, జిలేబీనో పట్టుకుని ఇంటికొచ్చేవాడు.

వాకిట్లోనే సంచి చేతికివ్వబోతుంటే తను కసురుకునేది. "అక్కడదాక తెచ్చినోడివి లోపలికి తేలేవా? నన్ను చూడగానే మగ బడాయి పొడుచుకొచ్చిందా?" అనేది

కనకారావు ఇంకాస్త పళ్ళికిలించేవాడు.

"చాల్లే సంబడం, ఊరికే నవ్వకు. నవ్వకుండానే పళ్ళన్నీ బయటే వుంటాయి. ఏంటో ఇంతందగాడు దొరకలేదని.. నా బాబు నాకు నిన్నంట గట్టాడు" అనేది సరోజని.

అతను స్నానం చేసి భోజనానికి కూర్చునే వరకూ సరోజని మాటలకి హద్దుండేది కాదు.

అన్నిటికి నవ్వే అతని జవాబు.

సరోజని అతని జ్ఞాపకాలతోనే చీకటి పడేవరకూ వాకిట్లోనే కూర్చుంది.

ఇంతలో సున్నంరాయిలా దొర్లుకుంటూ రోడ్డుకడ్డం పడి వసుంధర రావడం గమనించింది సరోజని.

ఆవిడ సరోజని వైపు చూసి నవ్వుతూ "బాగుండిరా?" అంది.

"ఏదో ఒక గుండిగలే కానీ..నువ్విలా రా!" అంటూ పిలిచింది.

వసుంధర దగ్గరగా వచ్చి "ఇదియా ప్రసాదం" అంది.

"అద్సరేగాని నువ్వు తెలుగుదానివేగా! తెలుగునెందుకలా భ్రష్టు చేసి మాట్లాడతున్నావు?" అంది సరోజని.

బదులుగా ఆవిడ నవ్వి "శానాదినములుగా అక్కణ్ణేగా వుండటం" అని సరోజని పక్కన అరుగుమీద కూర్చుంది వసుంధర.

"వచ్చి చాలా రోజులయిందిగా. ఇక బయల్దేరరా?" అనడిగింది సరోజని.

"వాడుదా వస్తే నిశ్చయం జేసుకుని పోతాం"

"ఎవడుదా?"

"వాడే, హేమంతు"

సరోజని గుండెలో బాంబు పేలినట్లయింది.

"వాడికి చెప్పారా?"

"అదంతా అన్నపని. ఫోను చేసినాడు. వంట్లో బాగుండలేదని చెప్పినాడు"

ఆ మాట విని సరోజని డీలా పడిపోయింది.

"సరే వెళ్ళిరా" అంటూ లోపలికొచ్చింది. ఆ వెంటనే కాలుగాలిన పిల్లిలా అటూ యిటూ తిరిగి చిన్నగ్లాసు తీసుకుని హేమంత్ ఇంటికెళ్ళింది.

"ఏంటిలా వచ్చావ్?" అన్నాడు హేమంత్ తండ్రి సుందరం.

"ఏదయినా అప్పడుగుదామని."

"అంటే ఏం కావాలో నీకే తెలియదన్నమాట" వెటకారంగా అన్నాడు సుందరం.

"నీ యింట్లో అసలేవుందో తెలుసుకుని.. దాన్ని బట్టి అడగాలని."

"నీతో ఎవడు మాట్లాడి గెలవగలడులే.. పో లోపలికి" అన్నాడు సుందరం చిరాగ్గా.

"అయ్యో కాసేపు నిలబడి మాట్లాడటానికి పనికొచ్చే మొహమేనా" అంటూ లోపలికెళ్ళింది సరోజని. వసుంధర, నాగిని కలిసి టి.వి దగ్గర కూర్చుని సినిమా చూస్తున్నారు.

సరోజని గబగబా వంట చేస్తున్న రాజేశ్వరి దగ్గరకి వెళ్ళి "ఏంటే ఆడికి నిశ్చితార్థం చేస్తున్నారా?" అంది గుసగుసగా.

"అవునత్తా! హేమంత్‌కి రమ్మని ఫోను చేసాడు నాన్న." సంబరంగా చెప్పింది రాజేశ్వరి.

"ఎంత కులుకుతూ చెబుతున్నావే! అంతకన్నా వాడికి వురెయ్యండి. పీడా వదులుతుంది" అంది సరోజని కోపంగా.

అదిరిపోయినట్లుగా చూసింది రాజేశ్వరి.

"అవునే, వాడి మనసేంటో మీక్కర్లేదు. మీ మీ స్వార్థాలే మీవి. మీ అమ్మే గనక వుంటే ఇలా జరిగేదా?"

"నా కర్థంకావడంలేదు అత్తయ్యా మీ మాటలు."

"అవున్లే, నువ్వంటే ఇంట్లో వున్న మేనమావని ప్రేమించి టింగురంగా అంటూ పెళ్ళి చేసుకున్నావు. పైసా కట్నం లేకుండా తేరగా వచ్చాడని మీ బాబు కాళ్ళు కడిగి వదిలించుకున్నాడు. వాడు కూడా ప్రేమించాడే ఆ పిల్లని చేసుకోనివ్వకపోతే అంతే. నా నోటితో చెప్పను."

సరోజని మాటలు విని మ్రాన్పడిపోయింది రాజేశ్వరి.

సరోజని చెయ్యి పట్టుకుని గబగబా పెరట్లో బావిదగ్గరకి తీసుకెళ్ళి "ఇప్పుడు చెప్పు వివరంగా" అంది ఆందోళనగా.

"సవరదీసి సాగదీసి చెప్పడానికిదేం టి.వి సీరియల్ కాదు. ముందు వాణ్ణి రానివ్వకుండా ఆపు. తర్వాత కథ చెబుతాను" అంది సరోజని చిరాగ్గా.

"ఎలా? వాడొచ్చేస్తాడిప్పుడు. మావయ్య స్టేషన్‌కి వెళ్ళాడు కూడ."

అంతే.!!

సరోజని గ్లాసక్కడ పడేసి బొడ్లో చిల్లర సరిచూసుకుని, వీధిలోకి వచ్చి ఆటో ఎక్కింది స్టేషన్‌కి పోనివ్వమని.

సరోజని ఆటోదిగి వగరుస్తూ పరిగెత్తుకొచ్చేసరికి మావయ్యతోపాటు వస్తున్న హేమంత్ ఎదురుపడ్డాడు.

"ఆంటీ"

హేమంత్ పిలిచేసరికి సరోజని అతన్నిచూసింది.

"ఏంటత్తా నాన్నకెలా వుంది?" అన్నాడు కంగారుగా.

"ఆయనకేం, ఎండిపోయిన శొంఠికొమ్ములా ఎప్పుడు నవనవలాడేడు. నువ్వింటి కెళ్ళకు. మా యింటికిరా!"

ఇద్దరూ అర్థం కానట్లుగా సరోజని వైపు చూశారు.

"ముందు మా యింటికి పదండి. ఇక్కడ చెప్పడానికి నాకు ఓపికలేదు" అంది సరోజని జారిపోయిన జుట్టుముడి వేసుకుంటూ.

ఆ యిద్దరూ ఆమెను అనుసరించారు.

"అసలెందుకు నీ బాబు నిన్ను పిలిపించాడో తెలుసా?"

ఇద్దరికి కాఫీ యిచ్చి నేలమీద కూలబడి అడిగింది సరోజని.

"నాన్నకి సీరియస్సని.." అనుమానంగా మేనమామ వంక చూస్తూ అన్నాడు హేమంత్.

అతను తలదించుకున్నాడు.

"బెల్లం కొట్టే రాయిలా అలా కూర్చుంటావేంటి, చెప్పు హేమంత్‌కి" అంది సరోజని కోపంగా.

"ఇదంతా ఎందుగ్గాని నీ బాబు సుబ్బరంగా వున్నాడు. నీకు నిశ్చితార్థం చేయాలని పిలిపించాడు. నీ మేనత్త, దాని కూతురు ఇంట్లో తిష్టేసుక్కూర్చున్నారు. ఆ మేడ కోసం యీళ్ళు అప్పిచ్చేరంట. ఇప్పుడిక నీ బాబు పీక మీద కత్తి పెట్టి కూర్చున్నారు. ఆళ్ళకి నీతో కూడా అవసరం లేదు. కేవలం ఆ మేడ కోసవే.... ఇదంతా. ఆ మాట నీ కాబోయే అత్త చెప్పింది" అంది.

హేమంత్ తెల్లబోయి చూశాడు.

"ఇప్పుడేం చేద్దామనుకుంటున్నావ్?"

హేమంత్ మాట్లాడలేకపోయాడు.

"ఇంటి కెల్లావో ఆడు నిన్నెల్లనివ్వడు. ఉరేసుకుంటానని బెదిరించి ఈ పెళ్ళి కుదిరిస్తాడు. నువ్వు సినిమా హీరోలా ఈ పెళ్ళి చేసుకుని సుబ్బరంగా పిల్లల్ని కంటావ్. ఆ పిల్లగతేంటి?"

"ఏ పిల్ల?" హేమంత్ మేనమామ ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"నువ్వుండు అదంతా తర్వాత చెబుతాను."

"ఏంరా ఏమంతూ! మాట్లాడవేంటి, తప్పించుకోడం తెలిస్తేనే తలదూర్చమన్నారు. ఇప్పుడేంటలా కూర్చున్నావ్? సరే, నే చెప్పింది విను. నువ్వు రాలేదు. వెళ్ళి వాడికి శెలవు దొరకలేదో ఏంటో రాలేదని చెప్పు" అంది హేమంత్ మేనమామ వైపు తిరిగి.

"నా కర్థమయ్యేట్లు చెప్పండి" అన్నాడతను తికమకగా చూస్తూ.

"ఈడొకమ్మాయిని ప్రేమించాడు. ఆ పిల్ల లేకపోతే ఛస్తానన్నాడు. అర్థమయ్యిందా? నీకు డబ్బు కావాల్సి నేనిస్తే ఆ సుబ్బిగాడి చెరనుండి ఆ పిల్లే తనిల్లు తాకట్టు పెట్టి డబ్బిచింది. ఇప్పుడర్థమయ్యిందా?" అంది సరోజని.

"కాని... మావయ్య..."

"ఏంటి మావయ్య!? ఆడిపెళ్ళి ఆడిష్టమొచ్చినట్లు చేసుకుంటే.. ఈడికేంటి నొప్పి? నువ్వెళ్ళి రాలేదని చెప్పు. అంతే!" అంది సరోజని అసహనంగా.

అతను తలూపి వెళ్ళిపోయాడు.

"మీ యింట్లో కథ ఇప్పుడే మొదలయ్యింది. ఇక ముందు ముందు మీ నాన్న చాలా చేస్తాడు అన్నిటికీ సిద్ధపడకపోతే... ఇక అంతే సంగతులు. ఆలోచించుకో!" అంది సరోజని హెచ్చరిస్తున్నట్లుగా.

హేమంత్ ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు.

చివరకు సరోజని వైపు చూస్తూ "నేను దేనికైనా సిద్ధపడతాను గాని.. వరూధినీని వదులుకోను ఆంటీ" అన్నాడు స్థిరంగా.

ప్రేమ ఎప్పుడూ ఒకటే.

ప్రేమ కథల మలుపులే వేరు.

రైల్లో తిరిగి వస్తున్నప్పుడు అతనికి చాలా వేదనగా వుంది. వరూధినిని ఎవరో తననుండి బలవంతంగా లాగేసుకుంటున్నారేమో అని అతను భయపడిపోతున్నాడు.

మొదటిసారి తండ్రి మీద అతనికి చెప్పలేని అసహ్యమేసింది. ప్రేమనే పదానికి అర్థం తెలీని మూర్ఖుడు, స్వార్థపరుడు. తల్లిని ఒక యంత్రంలా చూశాడు. అతనికి ఏ కమిట్‌మెంటూ లేదు. తాను గొప్ప ఆస్తిమంతుడనిపించుకోవాలనే తాపత్రయంతో ఆ మేడ చుట్టూ తిరిగాడు. దానికోసం ఏమయినా చెయ్యడానికి సిద్ధపడుతున్నాడు.

అసలీ పెళ్ళేమిటి?

అప్పుడెప్పుడో తను పుట్టకమునుపే పక్కింటి టీ కొట్టు మళయాళీతో వెళ్ళిపోయి పెళ్ళిచేసుకుంది తన మేనత్త. అదృష్టం బాగుండి టీ కొట్టు రెస్టారెంటయి బాగుపడింది. అప్పుడు చంపేస్తాను, పొడిచేస్తాను అన్న మేనత్త యిప్పుడు డబ్బులొచ్చేసరికి వియ్యానికి పనికొచ్చింది.

ఆ మేడ చుట్టూ అందరి బ్రతుకుల్ని తాడేసి తిప్పుతున్నాడు. ఎంతవరకు తెస్తాడో?

మొదటిసారిగా భయమేసింది హేమంత్‌కి.

అసలీ అక్కర్లేని విలన్లేంటి - ఎందుకు వాళ్ళు సుఖంగా వుండి యితరుల్ని సుఖంగా వుండనివ్వరు. వాళ్ళ తప్పులు వాళ్ళెందుకు తెలుసుకోరు.

రమేష్‌బాబుకి వరూధిని మీద కోపం ఎందుకు? పెళ్ళయి పిల్లలున్న వ్యక్తి భార్యకి విడాకులు లేకుండా వరూధినిని చేసుకోవడానికి వెళ్ళడం - ఆపైన నీచంగా మాట్లాడటమే కాకుండా - ఆమె మీద కక్ష పెంచుకోవడం దేనికి?

భార్యని హింసించి విడాకులు తీసుకున్న చక్రవర్తి చట్టాన్ని ఉల్లంఘించి వరూధిని మీద ఇంకా పెత్తనమున్నట్లుగా డబ్బుకోసం దాడి చేయడం - ఎంత నీచం.

రేపు తన తండ్రి కూడ!!!???

వీల్లేదు. అలా జరగడానికి వీల్లేదు తలవిదిలించుకున్నాడు హేమంత్ ఒక్కసారిగా.

ఆ రోజు సాయంత్రం తిన్నగా వరూధిని దగ్గరకే వెళ్ళాడు హేమంత్.

తిన్నగా తనకు తానుగానే మేడమీద కెళ్తూ "ఒకసారి పైకిరా!" అన్నాడు.

వరూధిని అతని వైపు ఆశ్చర్యంగా చూసి తిరిగి తల్లివైపు చుసింది.

"వెళ్ళు. ఏదో చెప్పాలనుకుంటున్నట్లున్నాడు" అంది ఆమె నెమ్మదిగా.

వరూధిని పైకి రావడమే "అయ్ లవ్ యూ వరూ, నిన్ను నేనెన్నటికీ వదులుకోను" అన్నాడు అతడామెను గాఢంగా కౌగిలించుకుంటూ.

అదే అతని మొదటి కౌగిలి.

అందులో ప్రేమ తప్ప మరెలాంటి కోరికా లేదు.

ఒక పసివాడొచ్చి గట్టిగా తల్లిని హత్తుకున్నట్లుంది.

"ఏమయ్యింది హేమంత్? మీ నాన్నగారెలా వున్నారు? ఎందుకిలా ఎగ్జయిటవుతున్నావ్?" అంది కౌగిలి విడిపించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

హేమంత్ వదల్లేదు.

అతనికి పెళ్ళి సంబంధం గురించి చెప్పడం కూడా ఇష్టం లేదు.

"ఏం లేదు, ఏం లేదు. ఎందుకో ఈసారి నిన్నొదిలి వెళ్ళడం భరించలేకపోయాను. అంతే" అన్నాడు.

వరూధిని చిన్నగా నవ్వింది.

నిజానికి ఆమె ఫీలింగ్ కూడా అదే

హేమంత్ ఆమె ఆలోచనల నిండా నిండిపోయాడు. ఆమె ఊపిరిగా మారిపోయాడు.

అందుకే అతనికి సెలక్షన్ వచ్చి వెళ్ళిపోతే ఎక్కడికి వేస్తారో? అంతా భయంగా వుంది.

"అవును హేమ్. నేను కూడా అలానే ఫీలయ్యాను" అంది గొణిగినట్లుగా. నువ్వు సెలక్టయ్యాక ఎక్కడికి వేస్తారో?" అంది.

హేమంత్ మాట్లాడలేదు. "నిన్ను తీసుకెళ్ళిపోతాను వెంటనే" అన్నాడు నిశ్చయంగా.

"రండి, భోజనానికి"

వరూధిని తల్లి పిలుపుతో ఇద్దరూ ఈలోకంలో కొచ్చారు.

హేమంత్ గ్రూప్ వన్ సెలక్టయ్యాడని తెలియగానే ఆఫీసంతా కలకలం రేగినట్లయింది.

అందరూ హేమంత్‌ని అభినందిస్తున్నారు.

చేతులు పట్టి వూపేస్తున్నారు.

వెంటనే ఛీఫ్ ఇంజనీరు నుండి అతనికి పిలుపొచ్చింది. హేమంత్ వెళ్ళగానే ఆయన నిలబడి కరచాలనం చేసాడు.

"వుయ్యార్ ప్రౌడాఫ్‌యూ! బట్ ఎట్ ద సేమ్ టైమ్ వూయ్యార్ లూజింగ్ ఏ గుడ్ ఇంజనీర్" అన్నారాయన ఆదరంగా నవ్వుతూ.

హేమంత్ ఆయన ఆఫర్ చేసిన కాఫీ తాగి తనని కొంచెం త్వరగా రిలీవ్ చేయమని కోరాడు.

"ష్యూర్! వెంటనే ఛార్జి ఎవరికయినా హేండోవర్ చేయమని రమేష్‌బాబుకి చెబుతాను" అన్నాడు.

అదే సమయానికి రమేష్ బాబు ఎదుట హొయలుబోతూ పద్మ కూర్చుని వుంది.

"ఏం చెయ్యగలిగారు? ఇప్పుడు ఆఫీసరుగా వెళ్ళిపోతున్నాడు. రేపోమాపో పెళ్ళి శుభలేఖ కూడా తెచ్చిస్తాడు" అంది వెటకారంగా.

రమేష్‌బాబు మొహం అసూయతో రగిలిపోతున్నది.

పేపర్ వెయిట్‌ని గుండ్రంగా తిప్పుతూ "ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి. ఆలోచించు. వాడు జాయిన్ కాకూడదు సస్పెండ్ కావాలిక్కడే" అన్నాడు కసిగా.

పద్మ హేళనగా నవ్వింది.

"నవ్వుతావేంటి? చెప్పు" అన్నాడు.

"వసంతని పిలవండి"

"వసంతా, ఆవిడెందుకు? " అన్నాడు రమేష్‌బాబు అనుమానంగా చూస్తూ.

రమేష్ బాబు బజ్జర్ నొక్కాడు.

వసంత వచ్చి నిలబడింది.

"నువ్వో పని చెయ్యాలి చేస్తావా?"

వసంత బెదురుగా చూసింది.

"ఈ మాట ఎక్కడన్నా అన్నావో... నీ గతి అధోగతే" అంది పద్మ బెదిరిస్తున్నట్లుగా.

వసంత మాట్లాడలేదు.

పద్మ చెప్పిన విషయం విని రమేష్‌బాబు కూడా ఆశ్చర్యపోయాడు.

"స్త్రీలు దేవతలు, సౌమ్యులు అంటారు కానీ, స్త్రీల కొచ్చినన్ని క్రిమినల్ థాట్స్ మగాడికెక్కడా రావు." అన్నాడు మెచ్చుకోలుగా.

"ఇంతకీ ఏవంటావ్?" అంది పద్మ వసంతకేసి చుసి.

అదే సమయంలో వసంత ఆలోచిస్తున్నది "నిజమే తనొకర్తే చేయగలదు. చేసి తీరాలి" అనుకుంది మనసులో.

చిన్నగా తలూపింది.

ఆ సాయంత్రం ఏమీ తెలియని వరూధిని హేమంత్‌లు ఒక థియేటర్‌లో సినిమా చూస్తున్నారు భవిష్యత్తు మీద ఆశలతో కలలు కంటూ.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments